

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. J. alias Z. M.**
státní příslušnost Maroko
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Bálková, 331 65 Tis u Blatna

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2022 č. j. KRPT-101779-25/ČJ-2022-070022, o zajištění

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona č. 326/1999 Sb.) rozhodnuto o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění cizince byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody, a to vzhledem k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, kdy se musí ověřit totožnost cizince a vyřídit cestovní doklad.
2. Žalobce namítal, že pokud byla doba zajištění stanovena na 90 dnů, měl žalovaný konkrétně uvést, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během těchto 90 dnů a především, jaká je časová náročnost těchto jednotlivých kroků. Žalovanému vytkl, že dobu zajištění stanovil velmi obecně a napadené rozhodnutí tak postrádá náležité odůvodnění ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce vyslovil názor, že povinností žalovaného bylo nejen specifikovat jednotlivé úkony nutné k realizaci správního vyhoštění dle zákona o pobytu cizinců, nýbrž také upřesnit odhad provedení jednotlivých úkonů. Žalovaný tedy pochybil, jestliže neuvedl přibližný časový odhad trvání jednotlivých fází vyhošťovacího procesu. Z důvodu absence náležitého odůvodnění lze rozhodnutí považovat za nezákonné.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Citoval skutková zjištění a závěry napadeného rozhodnutí.
4. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrl konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 29. 4. 2022 č. j. KRPT-101779-25/ČJ-2022-070022 žalovaný podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů rozhodl o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody, a to vzhledem k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, kdy se musí ověřit totožnost cizince a vyřídit cestovní doklad. Žalovaný vycházel ze zjištění, že dne 29. 4. 2000 pod č. j. KRPT-101779-24/ČJ-2022-070022-COV bylo vydáno Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona č. 326/1999 Sb. Správní vyhoštění bylo uloženo v délce 1 roku a lhůta k vycestování byla žalobci stanovena nejpozději do 10 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Dne 29. 4. 2022 ve 14:05 hodin policie v obci Klimkovice na dálnici D1 ve směru do Ostravy před Klimkovickým tunelem zjistila, že se zde nachází cizinec, státní příslušník Maroka, jménem M. J. alias Z. M., nar. X alias X. Cizinec ke kontrole nepředložil žádný doklad, který by ho opravňoval ke vstupu a pobytu na území České republiky. Cizinec předložil toliko doklad z azylového centra v Preševu v Srbsku č. X. Jelikož na místě vzniklo podezření, že cizinec na území vstoupil neoprávněně nebo zde neoprávněně pobývá a porušil § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona č. 326/1999 Sb., byl dne 29. 4. 2022 ve 14.35 hodin zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Ze správního spisu se dále podává, že na základě zjištěných skutečností bylo dne 29. 4. 2022 s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci

správního vyhoštění z území České republiky dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce do protokolu o výsledku účastníka řízení kromě jiného uvedl, že se jmenuje M. J., nar. X. Maroko opustil 17. 7. 2021 letecky do Istanbulu, kde pobýval 8 měsíců. S dalšími Maročany pak přešel zelenou hranici do Řecka. Odtud šel do Makedonie a odtud pak pěšky až do Srbska, přičemž opět překročil státní hranici na černo. V Srbsku došel do kempu Prišivo, kde zůstal asi 10 dnů. V tom kempu mu úředníci vystavili kartu azylanta, ale na špatné jméno Z. M. Z tohoto kempu po 10 dnech ještě s dalšími třemi Maročany odjel autobusem do Bělehradu a odtud pak cestovali autobusem do města Sobotika. Zde vystoupili a šli 3 dny pěšky do Maďarska. Do Maďarska opět přešli na černo. V Maďarsku se rozešli. Na maďarské straně na odstavném parkovišti uviděl nějaký kamion s registrační značkou Rumunska a nasedl na podvozek. Domníval se, že kamion pojedou do Rakouska. Sledoval polohu kamionu na mobilním telefonu a následně zjistil, že kamion jede přes Slovensko do České republiky. Na území ČR vstoupil 28. 4. 2022. Zde z kamionu vystoupil a šel dále pěšky, neboť měl v úmyslu dojít až do Rakouska. Po několika kilometrech chůze jej zastavila hlídka Policie ČR. V České republice nemá žádné příbuzné, žádné vazby kulturní, společenské, ekonomické. Maroko opustil z důvodu špatné životní úrovně.

6. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřit úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
7. Podle ust. § 124 odst. 3 citovaného zákona, policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Dle § 125 odst. 1 citovaného zákona, doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
8. K námitce žalobce, že v napadeném rozhodnutí není ohledně stanovené doby zajištění na 90 dnů konkrétně uvedeno, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během těchto 90 dnů a především, jaká je časová náročnost těchto jednotlivých úkonů a že žalovaný neuvedl ani přibližný časový odhad trvání jednotlivých fází vyhošťovacího procesu, soud uvádí, že v daném případě žalovaný stanovil délku zajištění na 90 dnů, což je jedna polovina doby, kterou žalovaný mohl dle zákona stanovit, jak plyne z výše citovaného § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Délku doby zajištění žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil předpokládanou složitostí přípravy výkonu správního vyhoštění s tím, že je povinen zajistit náležitosti, které jsou nezbytné k realizaci vyhoštění cizince, tak aby bylo v době trvání zajištění uskutečnitelné. Především pak při stanovení doby trvání zajištění žalovaný přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů s tím, že ředitelství služby cizinecké policie jako orgán příslušný podle § 163 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a rovněž komunikuje s Marokem, kde má žalobce trvalý pobyt, o jeho zpětvzetí, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje v řádu několika kalendářních dnů nebo týdnů. Žalovaný rovněž

zdůraznil, že doba zajištění je stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody, a to vzhledem k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, kdy se rovněž musí ověřit totožnost cizince a vyříditi cestovní doklad. Dle názoru soudu stanovení doby zajištění na 90 dnů žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil dostatečně, náležitě popsal veškeré okolnosti (nutnost ověřit totožnost žalobce, zajištění cestovního dokladu, obstarání letenky nebo vyjednání průvozu cizince přes jiné státy Evropské unie a nutnost zajištění policejní eskorty přes dotčený stát, komunikace s Marokem, kde má žalobce trvalý pobyt o jeho zpětvzetí) a kroky vedoucí ke správnímu vyhoštění. K namítanému porušení § 68 odst. 3 správního řádu nedošlo. V daných souvislostech soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 93/2011-79, z něhož vyplývá, že je tu „potřeba řádného odůvodnění doby zajištění nebo jeho prodloužení podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců tím spíše, že její stanovení je ovládáno správním uvážením, při jehož výkonu se bere v úvahu zejména předpokládaná složitost přípravy výkonu správního vyhoštění, ale také další meze vlastní pro výkon veřejné správy v právním státě jako zákaz libovůle, zákaz diskriminace, příkaz zachovávat lidskou důstojnost, princip proporcionality, rovnosti a další“. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí uvedeným požadavkům na řádné a dostatečné odůvodnění vyhovuje. Žalovaný srozumitelně popsal své úvahy a podrobně také specifikoval potřebné kroky k realizaci správního vyhoštění, čemuž odpovídá stanovení délky doby zajištění na 90 dnů.

9. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
10. Podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 03.06.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně